

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kuruca a členov senátu JUDr. Dany Bystrianskej a JUDr. Pavla Tkáča v právnej veci žalobcu: **Luboš Trebuňa**, miesto podnikania Branisková 11, Košice, IČO: 34 864 504, právne zastúpený ... proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0320/99/2015 zo dňa 04.02.2016, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

1. Žalobou z 14.3.2016 doručenu krajskému súdu dňa 15. 3. 2016 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného - č. SK/0320/99/2015 zo dňa 04.02.2016, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj /správneho orgánu prvého stupňa/ č. F/0509/08/14 zo dňa 16.03.2015, o uložení pokuty žalobcovi vo výške 1500,- Eur pre porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 2. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a o doplnení niektorých zákonov.

2. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím F/0509/08/14 zo dňa 16.03.2015 uložil

žalobcovi pokutu v uvedenej výške na základe kontroly vykonanej v jeho prevádzke dňa 25.10.2014 pre porušenie § 6 ods.2 o ochrane nefajčiarov, podľa ktorého sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov, a pre porušenie § 6 ods.2 zákona o ochrane nefajčiarov, podľa ktorého má každý kto predáva výrobky, ktoré obsahujú tabak a sú určené na fajčenie osobe mladšej ako 18 rokov odoprieť ich predaj.

3. Správny orgán prvého stupňa začal konanie voči žalobcovi doručením oznámenia doručovaným mu do vlastných rúk na adrese jeho trvalého bydliska, kde bola zásielka doručená uložením na pošte 22. 1. 2015 ako i kontrolovanej prevádzky, kde túto žalobca prevzal 13. 2. 2015.

4. Správny orgán konal na základe záverov zistených pri výkone inšpekcie, ako to vyplýva z inšpekčného záznamu, o vykonanej kontrole v prevádzke žalobcu, Diskont potraviny na Dominikánskom námestí 29. Košice. Pri vykonanom kontrolnom nákupe dňa 25.10.2014 o 10,10 hod. inšpektori pod č. 941 a 960 kontrolovali dodržiavanie zákona č. 377/2004 o ochrane nefajčiarov, najmä dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a povinností upravených v zákone č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa a zistili, že maloletému ... vo veku 15 rokov bolo predané v kontrolovanej prevádzke jedno balenie cigariet L & M za 2,90 Eur. Osobne žalobca podpísal inšpekčný záznam bez podania vysvetlenia o 10. 35 hod. Dňa 9. 3. 2018 bol žalobca oboznámený so spisom s obsahom uvedeným v zázname, boli mu vyhotovené kópie niektorých dokumentov okrem Zmluvy o poskytnutí súčinnosti pri výkone kontroly z 24.10.2014, podpísanej medzi zákonným zástupcom označeným ako ... osoby označenej ako maloletý M.K., podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, (ďalej len „zákon o štátnej kontrole“), v ktorej zákonný zástupca udelil súhlas maloletému ... s prítomnosťou pri výkone kontroly, podľa § 6 ods. 2 a § 6 ods.3 zákona o ochrane nefajčiarov.

5. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že za uvedené porušenie zákonov o ochrane nefajčiarov a ochrane spotrebiteľa bola žalobcovi uložená v administratívnom konaní pokuta 1500 Eur, pretože je podnikateľským subjektom fyzickou osobou, v prevádzke ktorého sa nerešpektoval zákaz predaja tabakových výrobkov podľa § 10 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Uviedol, že žalobca je zodpovedným za porušenie zákazu predaja tabakového výrobku maloletému, neodopretie jeho predaja v prevádzke žalobcu objektívne, bez ohľadu na zavinenie, zodpovedajúc za následok.

6. S poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, ust § 2 ods. 4 písm. a/ a § 6 ods. 2, 3 a § 10 ods. 2, 9 č. 377/2004 Z. z., zákona o ochrane nefajčiarov vyvodil administratívnu zodpovednosť žalobcu za porušenie zákazu predaja tabakových výrobkov maloletým a uložil mu pokutu vo výške 1500.-eur, prihliadnuc na závažnosť porušenia zákona pri ochrane zdravia pred škodlivými účinkami tabaku a fajčenia predajom cigariet maloletému, zvlášť ohrozenému nepriaznivými účinkami fajčenia a závislostí od nikotínu s výrazným vplyvom na poškodenie zdravia a zdravý vývoj maloletých.

7. Konštatoval, že správne konanie sa vedie proti prevádzkovateľovi, ktorý je označený

za porušovateľa zákona č. 377/2004 Z. z., zákona o ochrane nefajčiarov. Podľa správneho orgánu bolo vykonanou kontrolou zistené porušenie zákazu vyplývajúceho z § 6 ods. 2 a ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov spoľahlivo preukázané. Pri nákupe obsluhujúca osoba nepožadovala overenie veku maloletého, ktorý žiadal predaj tabakového výrobku, čo žalobca nespochybnil.

8. Pri určení výšky pokuty správny orgán vychádzal v zmysle § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov zo závažnosti porušenia povinností a prihliadol na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie, keď bol porušený zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Nerešpektovanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov považoval správny orgán za obzvlášť závažné porušenie povinností, ktoré zákon v súvislosti s predajom takéhoto druhu výrobkov predávajúcemu ukladá. Uviedol, že cieľom zákona o ochrane nefajčiarov je ochrana ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej látky a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, chrániť ľudí pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia.

9. V odvolaní žalobca namietal porušenie procesných ustanovení § 3, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /ďalej správneho poriadku/. Ďalej namietal porušenie čl. 48 ods.2 a čl.50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že správny orgán nenariadi ústne pojednávanie. Tvrdil, že nebolo preukázané vykonanie kontrolného nákupu maloletým, ktorý bol identifikovaný ako maloletý ale ani v administratívnom spise nie je jasné, či zákonným zástupcom uvedenej maloletej osobe je v zmluve iniciálkami uvedená osoba, pretože chýbajú identifikačné údaje o týchto osobách. Iniciálky mien zákonného zástupcu Mária K. a maloletého, ktorý nakupoval, ..., ako maloletá osoba nie sú totožné. Namietal tiež fakt, že kontrolóri nahovorili maloletého, vyzerajúceho na 18 rokov na takýto kontrolný nákup. Navrhoval preto výsluch maloletej osoby a jeho zákonného zástupcu ako svedka, lebo podľa neho nie je zrejmé ani to, či nákup vykonala totožná maloletá osoba a či kontrolóri boli pri nákupe prítomní, pretože dôkazy neboli preukázané žalobcovi a teda nebol zistený skutkový stav zákonným spôsobom. Poukázal na práva zaručené mu v rámci konania pred správnym orgánom, ktoré vykazuje znaky správneho trestania a tak sa na neho vzťahujú rovnaký právny režim ako na trestne postihované osoby. Podľa žalobcu správny orgán prvého stupňa vyvodil administratívnu zodpovednosť na základe kontrolných záverov, keď na základe zmluvy o súčinnosti pri vykonaní kontroly zo dňa 24.10.2014, ktorá neobsahuje číslo preukazu ani iného dokladu kupujúceho, došlo ku kontrolnému nákupu za účasti maloletej osoby a je sporné, či zákonný zástupca podpísal uvedenú zmluvu a či kontrolóri mali relevantný doklad o možnosti vykonať kontrolný nákup maloletou osobou. **Žalobca** namietal, že kontrola sa má vykonať v rozsahu oprávnení inšpektorov, s odkazom na § 5 ods. 2, 6, písm. b/ a f/ citovaného zákona, prostredníctvom inšpektorov **SOI**. Takéto **oprávnenie nakupovať v mene inšpektorov nemajú maloleté osoby**. Podľa zákona č. 182/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa sa nelegalizuje postup **SOI** pri vykonávaní kontroly maloletými. Podľa žalobcu zákon umožňuje maloletému byť len prítomný a nie vykonávať kontrolný nákup aktívne.

10. Žalobca popieral protispoločenskú a protiprávnú predaju tabakového výrobku

maloletej osobe a vzhľadom aj na výzor maloletej osobe a namietal, že pokiaľ **zákon ukladá odoprieť predaj cigariet osobe viditeľne mladšej ako 18 rokov a u kontrolovanej osoby nevznikne podozrenie o neplnoletosti** nakupujúceho a tvrdil, že nemohlo dôjsť k odopretiu potom predaja cigariet takejto osobe.

11. Žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo 16.3.2015, ktorým uložil v správnom konaní pokutu žalobcovi 1500 Eur za porušenie povinnosti podľa § 6 ods.2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov, ktoré zistil pri vykonanej kontrole v prevádzke Diskont, potraviny, nealko, alko, cigarety, Dominikánske námestie 29 v Košiciach nákupom maloletou osobou M.K. vo veku 15 rokov, ktorej nebol odopretý predaj tabakového výrobku. Konštatoval, že zákon č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov zakazuje predaj tabakových výrobkov osobám mladším ak 18 rokov a nepriamo umožňuje predávajúcemu, aby preveril dátum narodenia kupujúceho spotrebiteľa a poskytnutie tohto údaje je dobrovoľné a v prípade, že sa spotrebiteľ nepreukáže, alebo odmietne preukázať takto svoju zákonnú totožnosť, je možné odmietnuť predaj tovaru. Odvolací správny orgán konštatoval, že bola správne vyvedená administratívna zodpovednosť za správny delikt, ktorým sa rozumie zavinené konanie porušujúce záujem spoločnosti, ktorého znaky sú upravené v zákone o ochrane nefajčiarov.

12. Žalovaný reagujúc na odvolacie námietky **konštatoval, že nebol zistený dôvod** na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Žalobca porušil povinnosť nepredávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov a odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

13. K jednotlivým odvolacím námietkam žalovaný uviedol, že vyššie citované dôvody žalobcu nemajú vplyv na jeho zodpovednosť a za spoľahlivo zistené pokladal porušenie ustanovení zákona o nefajčiaroch vyúsťujúce do vyvedenia administratívnej zodpovednosti. Konštatoval tak, že v rámci predmetnej kontroly bolo zistené, že žalobca nezabezpečil dodržiavanie zákazu predávať tabakové výrobky a označené výrobky vo výrokovvej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, čím porušil ustanovenia § 6 ods.2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Konštatoval, že v odvolaní žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok, za ktorý voči nemu bola vyvedená administratívna zodpovednosť.

14. Poukázal na súvislosť medzi porušením povinností uložených zákonom o ochrane nefajčiarov v § 6 ods.2 a 3 a praktickú realizáciu v nadväznosti na § 5 ods.3 zákona o štátnej kontrole, ktorý je treba vnímať ako stimuláciu k dodržiavaniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane. Odvolací orgán vyjadril názor, že výsledok pozorovania konania maloletej osoby a posúdenie konania predávajúceho je predmetom kontroly vykonávanej inšpektormi SOI, preto **ak** maloletá osoba vykoná nákup, ktorý by nebolo nemožné považovať za kontrolný nákup, potom by nebolo možné realizovať samotný výkon kontrolnej činnosti smerujúci práve k plneniu povinností voči maloletej osobe. Odvolací správny orgán konštatoval, že výber maloletej osoby je na vykonávateľovi kontroly. Má to byť osoba mladšia ako 18 rokov, lebo cieľom je nákup touto osobou vytvárajúcou podmienky, za ktorých je možné preveriť dodržiavanie zákazu predávajúcim podľa zákona o ochrane nefajčiarov. V zmysle zákona o ochrane nefajčiarov sa zakazuje predaj tabakových výrobkov

osobám mladším ako 18 rokov. Zákon ukladá odoprieť im predaj tabakových výrobkov, preto len identifikáciou takejto osoby možno zistiť, či je potrebné odmietnuť predaj tabakového výrobku pre podozrenie, že ide o maloletého spotrebiteľa. Zamestnanec predávajúci tabakový výrobok môže od osoby, o ktorej má indíciu ojej maloletosti, žiadať doklad totožnosti. Podľa žalovaného rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza zo spoľahlivého zisteného skutkového stavu je v súlade s ust. § 3 ods.5, ako aj § 34 ods.4 a 5 Správneho poriadku. Konštatoval, že správny orgán patrí hodnotenie dôkazov po ich vykonaní podľa vlastnej úvahy, ktoré hodnotenie vykonal jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru o dostatočnom zistení skutkového stavu a k jeho právnemu hodnoteniu uvedenému v bode 11.13 tohto odôvodnenia.

15. Žalovaný konštatoval, že správny orgán prvého stupňa prihladol na škodlivé následky na ochranu zdravia a v súvislosti so vznikom závislosti maloletých od tabakových výrobkov a negatívne účinky aktívneho fajčenia u týchto osôb a pri výške uložení sankcie vychádzal z jej preventívneho i represívneho charakteru. V tejto súvislosti vyjadril názor, že pokuta nemôže byť uložená v zanedbateľnej výške a preto správny orgán prvého stupňa mohol uložiť pokutu žalobcovi ako podnikateľovi - fyzickej osobe, ktorá nerešpektuje, porušuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov, a to v rozmedzí **od 331 Eur do 6.638 Eur**.

16. Žalovaný tiež konštatoval, že správny orgán prvého stupňa prihladal pri ukladaní pokút na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie maloletých osôb. Pripomenul, že v posudzovanom prípade, pri zistení nedostatkov vyplývajúcich z povinností uložených zákonom o ochrane nefajčiarov, ide o obligatórnu povinnosť správneho orgánu prvého stupňa uložiť pokutu v súlade s § 10 ods. 2 citovaného zákona v rozmedzí upravenom v tomto zákone. Ohľadom výšky pokuty žalovaný tiež uviedol, že podľa § 10 ods.9 zákona o ochrane nefajčiarov, správny orgán prvého stupňa prihladal aj na závažnosť porušenia povinnosti žalobcu. Uviedol, že v danom prípade išlo o kontrolný nákup osoby mladšej ako 18 rokov, ktorá ku dňu vykonania tejto kontroly mala vek 14 rokov a napriek tomu jej žalobca odpredal tabakový výrobok a nerešpektoval zákaz predaja tabakových výrobkov mladším osobám ako 18 rokov. Ďalej konštatoval, že účelom danej právnej úpravy je chrániť pred škodlivými účinkami fajčenia ľudí, najmä maloletých. Predajom tabakových výrobkov maloletým predávajúci ohrozil uvedené hodnoty, čo by viedlo k škodlivým následkom na zdravie, na závislosť na tabaku a na vzniku negatívnych účinkoch fajčenia na zdravotný stav osoby mladšej ako 18 rokov. Odvolací správny orgán preto pokutu považoval za primeranú.

17. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalobcu žalovaný tiež konštatoval, že kontrola bola vykonaná na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby, podľa § 5 ods.1 zákona o ochrane nefajčiarov prostredníctvom inšpektorov SOI, ktorých oprávnenia sú upravené v § 5 ods.6 citovaného zákona. Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobcu, že maloleté osoby sú vylúčené z vykonávania kontrolného nákupu, lebo tento môžu vykonať iba inšpektori SOI. *Podľa § 5 ods.6 sú na výkon kontrolných nákupov oprávnení inšpektori SOI a prizvané osoby*. K takýmto osobám podľa § 5 ods.2 patria maloleté osoby. Žalovaný tiež poukázal na fakt, že žalobca sa nevyjadril k inšpekčnému záznamu, predloženému po výkone kontroly a nepodal žiadne vysvetlenie, hoci mohol namietať i priebeh kontroly. K námietke o obsahu administratívneho spisu uviedol, že tento

obsahuje je čísla listov a jeho obsah je tak zrejmý.

18. K výške uloženej pokuty odvolací orgán uviedol, že pokuta uložená v uvedenej výške plní nielen represívno - výchovnú, ale aj preventívnu funkciu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), v ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu. Konštatoval, že správny orgán pri určení výšky pokuty zohľadnil všetky zákonné kritériá, t.j. závažnosť porušenia povinností, čas trvania a vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie a uviedol, že kritériá v § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov sú upravené taxatívne, nie demonštratívne.

19. Za podstatné pre posúdenie závažnosti zisteného konania a tým aj primeranosti uloženej sankcie pokladá potrebu o ochrane nefajčiarov a skutočnosť, že závažnosť zisteného protiprávneho konania v danom prípade zvyšuje i skutočnosť, že tabakový výrobok bol odpredaný osobe vo veku 15 rokov. Prihliadol aj na hroziace škodlivé následky na zdravie spočívajúce vo vzniku závislosti od tabaku a následne negatívne účinky aktívneho fajčenia, a to osobitne u osôb mladších ako 18 rokov, v danom prípade vo veku 15 rokov. Uviedol, že uvedená skupina osôb - vo veku menej ako 18 rokov, je obzvlášť citlivou, najmä vo vzťahu ku skutočnosti, že takéto osoby si menej uvedomujú následky fajčenia na svoje zdravie.

20. Žalobca nezabezpečil dodržiavanie predmetných zákonných ustanovení osobou, ktorá konala v jeho mene, a v čase kontroly tabakový výrobok odpredala maloletej osobe vo veku 14 rokov, napriek tomu, že predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný. Nerešpektovanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov považoval za obzvlášť závažné porušenie povinností, ktoré zákon v súvislosti s predajom takéhoto druhu výrobkov predávajúcemu ukladá. Preto výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú, ako aj preventívnu funkciu a s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou zistenému skutkovému stavu veci.

21. Žalobca v správnej žalobe formuloval žalobné body zhodne s odvolacími námietkami, ktoré sa týkali nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Namietal kto nedostatočne a nespoláhливо zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutí. Výhrada žalobcu smerovala najmä s poukazom na nedostatočne zistený skutkový stav. k nákupu uskutočnenému maloletou osobou, ktorá podľa neho mohla byť len prítomná, ale nákup nemala vykonávať, lebo podľa žalobcu zákon k takémuto nákupu oprávňuje len inšpektorov a napriek zmluve o poskytnutí súčinnosti pri výkone kontroly maloletým, tento podľa žalobcu nie je zákonom zmocnení na vykonaní kontrolného nákupu.

22. Žalobca opakovane namietal výber maloletej osoby, ktorú správny orgán napokon nevypočul ako to žalobca navrhoval. Žalobca namietal porušenie § 4 ods.2 písm. a/ zákona o štátnej kontrole, keď nesprávne správne orgány vyložili toto zákonné ustanovenie a pri výkone kontroly použili maloletú osobu, čím nezákonným spôsobom dospeli k skutkovým zisteniam, ktoré nemajú oporu v zákone o štátnej kontrole. Súčasťou odvolacích námietok je opakovane tiež námietka týkajúca sa identity maloletého. Žalobca navyše tvrdí, že nie je zjavné, či zákonný zástupca, vydal súhlas na použitie maloletého na nákup a ďalej, že v skutočnosti nie je možné objektívne preskúmať vek maloletého ..., lebo chýba dátum jeho narodenia. Žalobca tvrdí, že žalovaný nemal súhlas zákonného zástupcu na nákup

cigariet v prevádzke žalobcu. Žalobca spochybňoval poskytnutie súčinnosti pri vykonaní kontroly 24.10.2014 maloletým s odkazom na to, že spochybňoval totožnosť a existenciu jeho vzťahu k zákonnému zástupcovi, lebo iniciály týchto osôb nevykazujú totožné znaky ich priezvisk.

23. Žalobca tiež namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že rozhodnutie potvrdil, hoci správny orgán prvého stupňa nenariadil ústne pojednávanie na prejednanie veci, potrebné na zistenie v odvolaní namietaných pochybení, čím došlo k porušeniu jeho práv na súdnu a inú právnu ochranu. Konštatoval aj a nepreskúmateľnosť rozhodnutia s poukazom na nedostatočné žurnalizovanie obsahu v administratívnom spise.

24. K správnej žalobe sa vyjadril žalovaný 8. 6. 2017 zhrnúc všetku argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Stotožnil sa so skutkovými závermi a právnym hodnotením situácie správnym orgánom prvého stupňa a žiadal správnu žalobu zamietnuť. Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, rozhodol ako príslušný správny orgán na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a vydal napadnuté rozhodnutie o uložení pokuty 1 500- € žalobcovi za porušenie ustanovenia § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. Žalobca nebol uvedenými rozhodnutiami a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach, lebo bolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý bol prvostupňovým, správnym orgánom právne posúdený správne. Ku žalobcom namietanému postupu zo strany inšpektorov SOI pri vykonaní kontrolného nákupu za prítomnosti maloletej osoby žalovaný uviedol, že inšpektori SOI postupovali v súlade s ustanovením § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, v zmysle ktorého je SOI na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov podľa osobitného predpisu (§6 ods. 2 a ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov) za prítomnosti maloletej osoby. Vyslovil názor, že je zrejmé, že ak by bol nákup tabakových výrobkov vykonaný priamo inšpektorom SOI, bez aktívnej súčinnosti maloletej osoby, nemohlo by dôjsť k objektívnej kontrole dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a povinnosti odoprieť ich predaj takýmto osobám v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov. Preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva žalovaný názor, že inšpektori SOI postupovali pri výkone kontroly zákonným spôsobom, ktorý neodporoval žiadnemu právnemu predpisu. Uvedené tvrdenie žalovaného je zároveň v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.“ Správny orgán je povinný náležite zistiť všetky skutočnosti relevantné pre rozhodnutie. Žalovaný poukázal na výklad predmetného ustanovenia s prihliadnutím na jeho realizáciu v praxi. Do pôsobnosti SOI patrí, v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z., zistenie nedostatkov pri výkone kontroly. Pre zistenie nedostatkov pri výkone kontroly, v danom prípade pre zistenie dodržiavania ustanovenia § 6 ods. 2 a ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, a teda pre praktickú realizáciu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) v nadväznosti na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu je potrebné vytvoriť vhodné simulačné podmienky, pri ktorých by bolo možné preveriť dodržiavanie predmetného zákazu a povinnosti vyplývajúcich zo zákona o ochrane nefajčiarov. Podľa žalovaného aj novela zákona č. 128/2002 Z.z. súčinnosťou od 01.02.2016. ustanovila v § 5 ods. 3: „Slovenská

obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predala podľa osobitného predpisu za prítomnosti maloletej osoby, ktorá vykoná kontrolný nákup podľa § 4 ods. 5 písm. z)." Aj na predmetnom zdokonalení dotknutej legislatívnej úpravy je možno vidieť hlavný zámer zákonodarcu pri realizácii preverovania dodržiavania príslušných ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov. Účelom novelizácie predmetného ustanovenia zákona č. 128/2002 Z.z. tak bolo výlučne spresnenie postupu pri výkone kontroly za prítomnosti maloletej osoby, a teda, že táto vykoná kontrolný nákup, nakoľko, ako aj dovtedajšia rozhodovacia prax súdov potvrdila, kontrolu dodržiavania ustanovenia § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov nie je možné vykonať inak ako uskutočnením nákupu zo strany maloletej osoby. Uvedenou novelou došlo k odstráneniu prípadných pochybností ohľadne postupu pri výkone kontroly dodržiavania vyššie uvedených ustanovení zákona. Na základe vyššie uvedených skutočností, vrátane predmetných rozsudkov potvrdzujúcich postup správneho orgánu, ako aj dotknutej legislatívnej zmeny, má žalovaný jednoznačne za to, že inšpektori SOI postupovali pri výkone kontroly v súlade so zákonom č. 128/2002 Z.z. V súvislosti s výškou uloženého pokuty poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého *"Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely."* Predmetné ustanovenie Správneho poriadku vyjadruje zásadu materiálnej rovnosti, ktorá vychádza z ústavného princípu rovnosti osôb pred zákonom vyjadreného v čl. 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Ústava Slovenskej republiky, podľa ktorého rovnaké obmedzenia sa vzťahujú len na prípady, ktoré spĺňajú rovnaké ustanovené podmienky. Správne orgány prihliadli na hroziace škodlivé následky na zdravie, spočívajúce vo vzniku závislosti od tabaku a následne negatívne účinky aktívneho fajčenia, a to osobitne u osôb mladších ako 18 rokov, ktorá je obzvlášť citlivou, najmä vo vzťahu ku skutočnosti, že takéto osoby si menej uvedomujú následky fajčenia na svoje zdravie. Preto žalovaný zopakoval, že pokuta uložená v uvedenej výške plní nielen represívno - výchovnú, ale aj preventívnu funkciu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), v ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu. Je žiaduce, aby výška uloženého sankcie bola citelná v majetkovej sfére účastníka konania. Preto nemôže byť uložená sankcia len v zanedbateľnej výške, ktorá by neplnila svoj účel. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6638 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Z uvedeného vyplýva, že v prípade zistenia porušenia ustanovenia § 6 uvedeného zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu sankcie v zákonom stanovenom rozsahu, preto k upusteniu od uloženia sankcie nebolo možné v danom prípade pristúpiť. Žalovaný uviedol, že výsluch maloletej osoby, za prítomnosti ktorej správny orgán vykonal kontrolný nákup, nie je v danom prípade opodstatnený, nakoľko žalovaný má k dispozícii všetky potrebné podklady pre objektívne posúdenie predmetnej veci. Relevantná je v danom prípade skutočnosť, že kontrola bola vykonaná v súlade s ustanovením § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, t.j. za prítomnosti maloletej osoby na základe predchádzajúceho písomného súhlasu jej zákonného zástupcu za účelom kontroly dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov. Žalovaný disponuje uvedeným súhlasom, vrátane osobných údajov o maloletej osobe, ktoré sa nachádzajú v zapečatenej obálke, ktorá je súčasťou predmetnej spisovej dokumentácie. Ostatné okolnosti, ktoré uvádza žalobca ohľadne výzoru maloletej osoby, sú

výlučne subjektívneho charakteru a na jeho zodpovednosť za spoľahlivo zistené protiprávne konanie nemajú žiaden vplyv, a to aj s prihliadnutím na skutočnosti uvedené žalovaným v napadnutom rozhodnutí na strane č. 6. Na základe uvedenej skutočnosti žalovaný nemal za potrebné uvedené skutočnosti dokazovať.

25. V replike zo dňa 14.7.2017 žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe zopakujúc argumenty uvedené v správnej žalobe, ktoré podľa žalovaného nijako nemenia jej zákonný rámec, z ktorého má správny súd pri posudzovaní správnej žaloby a zákonnosti napadnutých rozhodnutí vychádzať. Žalobca tak zopakoval argumenty o kontrolnom nákupe maloletým, ktorý nebol oprávnený k takémuto nákupu v zmysle kontrolných oprávnení podľa zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, ku ktorému boli oprávnení podľa žalobcu len kontrolóri SOI. V otázke výšky pokuty opakovane uviedol, že je neodôvodnene vysoká. Napokon trval na potrebe nariadenia ústneho pojednávania vo veci na odstránenie žalobcom namietaných skutočností, ktoré bolo potrebné odstrániť rešpektujúc ust. § 21 správneho poriadku, lebo v danej veci ide o správne trestanie, kedy rovnako ako v prípade konania o priestupkoch a trestných činov sú štátne orgány povinné poskytovať týmto osobám rovnaký stupeň ochrany ich práv v súlade s Odporúčaním Rady Európy /91 / a judikatúrou ESĽP a Ústavného súdu SR .

26. *Podľa § 177 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok /ďalej len SSP/ s účinnosťou odo dňa 1. 7. 2016 správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.*

27. *Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.*

28. *Podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole je SOI na základe písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov za prítomnosti maloletej osoby.*

Podľa § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky>. ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa § 2 ods. 4 písm. a) zákona o ochrane nefajčiarov sa za tabakové výrobky považujú výrobky vyrobené z tabakovej suroviny alebo z technologicky> upraveného tabaku, určené na fajčenie, žuvanie, šnupanie a cmúľanie, ak sú, hoci len čiastočne vyrobené z tabaku.

Podľa §10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. Slovenská obchodná inšpekcia uloží

pokutí od 331 eur do 6 638 eur právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6 zákona o ochrane nefajčiarov. Výšku uloženej pokuty považuje správny orgán za primeranú a má za to, že uloženie pokuty bude mať nielen sankčný, ale najmä preventívny účinok.

Podľa §10 ods. 9 uvedeného zákona správny orgán prihliada pri ukladaní pokút na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.

V zmysle § 9 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane nefajčiarov kontrolu dodržiavania tohto zákona je povinná vykonávať (okrem iných orgánov) SOI. pričom v zmysle § 10 ods. 2 tohto zákona SOI obligatórne uloží pokutu od 331 EUR do 6 638 EUR fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov podľa § 6 uvedeného zákona.

V zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

V zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa zákona 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnnej do 31.1.2016 podľa § 5 ods. 3) Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby.

Podľa zákona 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnnej po 31.1. 2016 podľa § 5 ods. 3 Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 1 la) za prítomnosti maloletej osoby. ktorá vykoná kontrolný nákup podľa čl 4 ods. 3 písm. g).

29. Krajský súd v Košiciach ako správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v právnych medziach žaloby (§ 182 ods.1 písm. e/ SSP) ako aj v procesnoprávnom režime žaloby vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, ako aj s obsahom skutkovej a právnej argumentácie uvedenej v jednotlivých podaniach účastníkov konania doručených správne súdu v priebehu súdneho preskúmacieho konania a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

30. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, a to na základe zistenia o splnení procesnoprávnych podmienok pre takýto procesný postup (§ 182 ods.1 písm. g/, § 105 ods. 2 písm. a/ SSP) a podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

31. Žalobca podal správnu žalobu 15. 3. 2016, v čase účinnosti Občianskeho súdneho

poriadku, t.j. do 30. 6. 2016. Správny súd vychádzajúc z prechodných ustanovení zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) vo veci postupoval podľa § 491 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

32. Súd dospel k záveru, že obe rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou a zodpovedajú zákonu aj po ich formálnej stránke. Správny orgán prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a z neho vyvodil aj správny právny záver, s ktorým sa aj súd v celom rozsahu stotožňuje. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplýva aj z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

33. Správny súd dospel k záveru, že námietky žalobcu, vznesené v podanej žalobe korešpondujúce s jeho námietkami obsahnutými v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nie sú dôvodné. Správne orgány postupovali v súlade s ustanoveniami zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, ktoré upravujú postup správneho orgánu pri zistení predmetného správneho deliktu a rešpektovali základné zásady správneho konania s prihliadnutím na jeho charakter.

34. Správny súd pri hodnotení obsahu žalobcom vznesených žalobných námietok predovšetkým vo všeobecnosti považuje za potrebné zdôrazniť, že obsah právnej úpravy uvedenej v zákone č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení platnom v čase kontroly, s prihliadnutím na obsahové zmeny po novele zákona po 31. 1. 2016 má zabezpečiť zákonodarcom sledovaný zámer uskutočňovania kontroly podnikateľských subjektov a s tým súvisiaci operatívny procesnoprávny postup pri vyvodzovaní administratívnej zodpovednosti za správne delikty. Ide o osobitný charakter administratívneho konania, ktorého účelom je po zadovážení dôkazov vyvodiť sankčnú zodpovednosť právne účinným spôsobom, ktorým sa zároveň má sledovať zámer individuálnej a generálnej prevencie vo vzťahu k možným, aj opakovaným porušeniam povinností podnikateľských subjektov, a to v záujme ochrany spotrebiteľa.

35. Správny súd konštatuje, že správny orgán prvého stupňa vecne a miestne príslušný podľa § zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, po vykonaní kontroly u žalobcu inšpektormi SOI, predmetom ktorej bolo dodržiavanie povinností vyplývajúcich zo zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“) správne a zákonným postupom zistil porušenie povinností žalobcom uložených zákonom o ochrane spotrebiteľa a následne vyvodil administratívnu zodpovednosť, keď uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.500,- eur za správny delikt, spočívajúci v porušení povinnosti ustanovenia § 6 ods.2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov.

36. K námietke, že o spáchaní správneho deliktu nebol zistený skutkový stav spoľahlivo a že jeho protiprávnosť nebola nepochybne preukázaná, správny súd dodáva, že aj v tomto smere sa stotožňuje s názorom žalovaného vyjadreného v napadnutom rozhodnutí, preto nie

je daný ani tento dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

37. Pokiaľ ide o základné kritériá, ktoré boli dôležité pre posúdenie žalobných námietok, súd predovšetkým skúmal, či je dôvodnou žalobná námietka a to použitie maloletej osoby pre daný kontrolný nákup, výsledky ktorého viedli potom správny orgán obidvoch stupňov k vyvodu administratívnej právnej zodpovednosti. Súd je toho názoru, že platná právna úprava v čase vykonania kontrolného nákupu umožňovala poňatie takejto maloletej osoby do mechanizmu nákupu, ktorý bol kontrolným spôsobom pre dodržiavanie, resp. zistenie prípadného nedodržiavania zákona o ochrane proti fajčeniu, teda ochrany nefajčiarov.

38. Podľa § 5 ods.3 zákona 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby, ktorá vykoná kontrolný nákup podľa § 4 ods. 3 písm. g).

39. Správny súd považuje za správnu argumentáciu žalovaného správneho orgánu, podľa ktorého aktuálne znenie právnej úpravy v podstate reagovalo na potreby v administratívnom konaní a to upresniť právne mechanizmy /dodatkom účinného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona po 31.1.2016, o znenie „ktorá vykoná kontrolný nákup podľa § 4 ods. 3 písm. g)“, ktoré sa oprávnené vyskytovali v činnosti správnych orgánov pri tomto druhu inšpekčnej činnosti, teda zainteresovaní ďalších osôb v čase kontrolného nákupu. Ten zahŕňa podľa názoru súdu aj možnosť využiť maloletú osobu na takýto druh kontrolného nákupu. Je potrebné zvýrazniť, že kontrola plnenia povinností podľa označeného zákona je možná len prizvaním maloletej osoby a zároveň výkonom kontrolného nákupu maloletou osobou. Podľa názoru súdu v rámci použitého mechanizmu nákupu vek 14 rokov maloletého zodpovedá tomu, aby sa nastolili právne kontrolné mechanizmy preto, aby sa zistilo, či predajca, ktorý predáva výrobky tabakového druhu, dodržal alebo nedodržel zámer, účel a význam právnej úpravy, ktorým je ochrana proti fajčeniu ako škodlivému spoločenskému javu.

40. K námietke žalobcu, že zistenia správnych orgánov sú získané nezákonným spôsobom a preto z nich nemôžu byť vyvodzované dané právne závery o administratívnej zodpovednosti žalobcu za správny delikt pre porušenie povinností podľa zákona o ochrane nefajčiarov súd dodáva, že sa stotožňuje s názorom žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa, že z ustanovenia § 5 ods.3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vyplýva, že kontrolóri SOI vykonajú /môžu vykonať/ kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov podľa § 6 ods.2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov za prítomnosti maloletej osoby na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby. Žalovaný vo svojom rozhodnutí k tejto námietke vecne správne a dostatočne vyargumentoval svoj názor, zhodný s názorom správneho orgánu prvého stupňa, citujúc aj príslušné zákonné ustanovenia.

41. Ani správny súd sa nestotožňuje s prezentovaným názorom žalobcu, že maloletý nemôže byť súčasťou výkonu kontroly na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov. Zámer zákonodarcu bol práve v záujme ochrany slabšieho, tiež spotrebiteľa, maloletého zákazníka. Sledoval cieľ dosiahnuť objektívne zistenia o dodržiavaní povinností ochrany nefajčiarov u povinných subjektov predávajúcich tabakové výrobky. Len výsledok

pozorovania konania maloletej osoby a posúdenie konania predávajúceho, ktorý je predmetom kontroly vykonávanej inšpektormi SOI, dáva informáciu o dodržiavaní týchto povinností. Preto ak by maloletá osoba nevykonala kontrolný nákup, ktorý by bolo možné považovať za kontrolný, nemožno potom realizovať samotný výkon kontrolnej činnosti maloletou osobou vôbec.

42. Súd preveril aj obsah administratívneho spisu, v ktorom, je zapečatená obálka a z jej obsahu vyplývajú v zmluve zo dňa 24. 10 2014 mená a priezviská zákonného zástupcu maloletého nar. 27.9.1999.

43. Odvolací správny orgán tak správne neprihliadal na námietky žalobcu, že mladšia osoba ako 18 rokov, ktorá bola využitá na kontrolný nákup, navodzuje situáciu, ktorá je výnimočná, lebo maloletý, ktorý nakupoval, vzhľadom na svoj výzor navodil situáciu, ktorá vzhľadom na jeho výzor sponchybnuje porušenie povinností žalobcom. Výber maloletej osoby je na vykonávateľovi kontroly a cieľom je nákupom prostredníctvom tejto osoby vytvoriť podmienky, za ktorých je možné preveriť dodržiavanie zákazu predávajúcim podľa zákona o ochrane nefajčiarov. Zamestnanec predávajúci tabakový výrobok preto mohol a mal povinnosť od osoby, o ktorej má indíciu o jej maloletosti, žiadať doklad totožnosti. Preto súd neuznal argumentáciu, ktorá sa týka tejto zásadnej námietky.

44. Žalobca za porušenie povinností stanovených danou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť) alebo iné okolnosti, za ktorých k ich porušeniu došlo. Dôvody uvádzané žalobcom nemajú vplyv na zodpovednosť a na spoľahlivo zistené porušenie ustanovení zákona o nefajčiaroch vyúsťujúce do vyvedenia administratívnej zodpovednosti žalobcu za „správny delikt“. Správny orgán preto dôvodne a obligatórne pristúpil k uloženiu pokuty žalobcovi za porušenie povinností v zmysle zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov pre porušenie povinností podľa § 6 ods. 2 a 3 zákona, v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Pritom pri určení výšky pokuty podľa správneho súdu prihliadol na charakter protiprávneho konania, ktorého sa žalobca dopustil. Prihliadol na závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti vzhľadom na nedodržanie jeho povinností pri ochrane spotrebiteľa.

45. Podľa názoru správneho súdu žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhodnotil zákonne, že správny orgán prvého stupňa rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil podľa § 24 ods. 1 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď konštatoval, že správny orgán sa vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a posúdil aj primeranosť uloženej sankcie. V uvedenej správnej právnej veci išlo o administratívne trestanie. Pre takýto druh a obsah administratívneho konania pre ktorú je typická a charakteristická takzvaná diskrečná právomoc správnych orgánov. V jej rámci správne orgány po vyhodnotení dôkazného stavu veci realizujú takzvanú správnu úvahu o určení druhu a výšky sankcie. Žalovaný správny orgán sa touto otázkou taktiež zaoberal a odôvodnil vyčerpávajúcim spôsobom.

46. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax správnych súdov, ktorá v rámci hodnotenia administratívneho konania pri posudzovaní otázky komplexnosti vyčerpávajúceho obsahu administratívnych rozhodnutí v ktoromkoľvek druhu argumentácie

zvýrazňuje to, že je nevyhnutné vnímať správne konania ako jednotný celok a že aj dôvody, ktoré sú uvádzané v rozhodnutí správneho orgánu druhého stupňa sú dôvodmi akceptovateľnými z pohľadu súdneho preskúmvacieho konania.

47. Podľa § 10 ods.2 zákona o ochrane nefajčiarov, správny orgán mohol uložiť pokutu právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov v rozmedzí od 331 Eur do 6.638 Eur. Správny orgán správne pripomenul, že ide o obligatórnu povinnosť po zistení nedostatkov vyplývajúcich z povinností uložených zákonom o ochrane nefajčiarov, preto pokutu uložil v súlade s § 10 ods. 2 § 10 ods.9 citovaného zákona v rozmedzí upravenom v tomto zákone prihliadnuc na závažnosť porušenia povinnosti žalobcu. Pritom uviedol, že v danom prípade išlo o kontrolný nákup osoby, ktorá ku dňu jej vykonania mala vek 14 rokov a napriek tomu jej žalobca odpredal tabakový výrobok a nerešpektoval zákaz predaja tabakových výrobkov mladším osobám ako 18 rokov. Pripomenul tiež a vyzdvihol správne účel relevantnej právnej úpravy, ktorým je chrániť verejnosť a najmä maloletých pred škodlivými účinkami fajčenia ľudí. Žalobca ohrozil uvedené hodnoty, preto odvolací správny orgán pokutu správne považoval za primeranú a vychádzajúc z obsahu § 5 ods. 3 zákona konštatoval, že kontrola sa vykonala na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby, podľa § 5 ods.1 zákona prostredníctvom inšpektorov SOI, ktorých oprávnenia sú upravené v zákone. Podľa § 5 ods.6 zákona sú na výkon kontrolných nákupov oprávnení inšpektori SOI a prizvané osoby, teda aj /podľa § 5 ods.2/ maloleté osoby. Ak žalobca uvádzal, že sú títo vylúčení z oprávnenia vykonávania kontrolného nákupu, lebo kontrolu môžu vykonať iba inšpektori SOI a nie maloletí, s poukazom na hore uvedené sa ani s týmto názorom správny súd nestotožnil.

48. Aj podľa správneho súdu žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa správne posúdili námietku o výške pokuty uloženej správnym orgánom, ktorú považovali za zodpovedajúcu, keď vyslovili, že žalobca bol povinný dodržiavať relevantné zákonné ustanovenia na ochranu maloletých a ochranu spotrebiteľa. Preto teda pokiaľ ide o výšku pokuty, správny súd konštatuje, že žalovaný správne mal za to, že pokuta v nižšej výške by bola neadekvátna charakteru a závažnosti porušenia zákona a najmä by bola v rozpore so zásadou materiálnej rovnosti obsiahnutou v ust. § 5 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), v zmysle ktorej je nevyhnutné, aby správne orgány rozhodovali v podobných prípadoch zhodne. Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti a pri určení jej výšky vychádzal z výchovnej, preventívnej i represívnej úlohy .

49. Správny súd konštatuje pokiaľ ide o námietky, ktoré boli uvedené v žalobe vo vzťahu k požiadavke na uskutočnenie ústneho pojednávania, že východiskové právne úvahy, ktoré ho viedli k tomu, že nebolo povinnosťou správneho orgánu vo veci nariadiť pojednávanie, vyplývajú predovšetkým z ust. § 21 zákona o správnom konaní a judikatúry k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá zaznamenala v posledných rokoch obrat, ktorého podstatou je, že je na uvážení správneho orgánu, či za existencie zisteného skutkového stavu existuje ešte dôvod na nariadenie ústneho pojednávania.

50. V posudzovanej veci nedošlo k pochybeniu zo strany žalovaného ani správneho orgánu prvého stupňa, ak nedošlo k splneniu požiadavky žalobcu na ústne pojednávanie. S

poukazom na nižšie uvedenú judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, správny súd súhlasí s postupom správnych orgánov v tejto otázke.

51. Popri danom hodnotení obsahu a významu právnej úpravy uvedenej v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku a z neho vyplývajúcich špecifik procesnoprávných postupov správnych orgánov v oblasti administratívneho trestania (pri porušení právnych povinností uložených v zákone č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov v relevantnom znení), súd v zásade súhlasí s tvrdením žalobcu, že aj v oblasti administratívneho trestania, majúceho zásadné črty trestného práva, je daný prienik právnych noriem Európskej únie do práva vnútroštátneho.

52. Žalobca tvrdil, že maloletá osoba, nemala vykonávať kontrolný nákup, pretože kontrolné zistenia, z hľadiska posúdenia obsahu prvostupňového rozhodnutia a zistení v ňom uvedených neobstoja a preto žiadal vypočutie maloletej osoby, na posúdenie správnosti zistení uvedených v rozhodnutiach správnych orgánov, k tomuto správny súd uvádza, že sa stotožňuje so závermi odvolacieho správneho orgánu, ktorý požiadavku žalobcu na vypočutie maloletého neakceptoval. Aj keď správny súd súhlasí s tým, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR preferuje vo vzťahu k procesným pravidlám administratívneho konania aj v konaní o správnych deliktach potrebu aplikácie zásad a noriem trestného práva so zvýraznením práva na ústne pojednanie predmetu obvinenia podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Rím. 04.11.1950 v znení protokolov č. 1 I a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12 a 13), podľa ktorých každý má právo na to, aby jeho vec spravodlivo, verejne a v primeranej lehote pojednala nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. V posudzovanej veci by jeho navrhované vypočutie nezmenilo zistené, t.j. porušenie povinnosti žalobcu vyplývajúce z § 6 ods.2 a 3 zák. č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, aj podľa článku 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru, každý kto je obvinený z trestného činu má právo vypočúvať alebo dať vypočúvať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie na vypočúvanie svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako v prípade svedkov proti nemu. Z obsahu žaloby je však nesporné, že v zásadných žalobných námietkach poukazujúcich na práva žalobcu v preskúmvanej administratívnoprávnej veci sa žalobca opiera predovšetkým o súdom zhora označenú úpravu základných subjektívnych práv osoby obvinenej z protiprávneho konania, bez akéhokoľvek označenia navrhovaného dôkazu, že navrhovaným vypočutím je možné zvrátiť zistené porušenia citovaného zákona. Žalobcom zvýraznené právo žiadať o vypočutie, zrejme na ústnom pojednaní, však nie je možné vnímať právne neobmedzeným formalistickým spôsobom, ktorý by sa vymykal zmyslu právnej úpravy obsiahnutej v článku 6 Dohovoru a ktorý by navyše nerešpektoval špecifiká vnútroštátnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na preskúmvanú právnu vec.

53. Podľa § 21 ods. 1, prvá veta správneho poriadku (ústne pojednanie) správny orgán nariadi ústne pojednanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Z citovaných ustanovení správneho poriadku vyplýva právna povinnosť správneho orgánu nariadiť ústne pojednanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu. Ide o tzv. demonštratívny právny

výpočet dôvod, pre ktoré správny orgán nariaduje ústne pojednávanie. Je však pritom zrejmé, že správny orgán sa má v rámci svojej úvahy a oprávnenia vyplývajúceho z dikcie § 34 Správneho poriadku riadiť ustanovením § 3 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého je povinný použiť najvhodnejšie prostriedky vedúce k správne vybaveniu veci. Je zároveň povinnosťou správneho orgánu vyplývajúcou zo znenia § 32 ods. 1 správneho poriadku zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné doklady pre rozhodnutie. Správny orgán má v každom jednotlivom prípade v konkrétnej administratívnej veci vo svojej úvahe vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a má nariadiť ústne pojednávanie v prípade, ak bude mať svoje opodstatnenie, t.j. predovšetkým ak ústne pojednávanie môže prispieť k objasneniu skutkových okolností prípadu. Spravidla je to vtedy, ak v konaní vystupujú účastníci konania s protichodnými záujmami, keď treba vypočúvať svedkov, resp. vykonávať iné dôkazy, a tiež ústne pojednávanie poskytne najvhodnejšiu príležitosť na to, aby všetky osoby, ktoré majú zákonné právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní, t.j. účastníci konania mohli v rámci neho realizovať svoje procesné práva (správny poriadok, Komentár Doc. Soňa Košičiarová, PhD.)

54. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Vychádzajúc z daného právneho rámca pre posúdenie povinnosti správneho orgánu v konkrétnej administratívno-právnej veci v konaní nariadiť ústne pojednávanie súd v prvom rade poukazuje na dôkazné závery vyplývajúce z inšpekčných záznamov obsiahnutých v administratívnom spise správneho orgánu prvého stupňa, ktoré aj s prihliadnutím na obsah vyjadrenia vodiča taxislužby vytvorili v administratívnom konaní dôkazný stav majúci svoju oporu v záznamoch inšpektorov SOI. Za daného dôkazného stavu, podľa názoru súdu nemožno správnym orgánom vytknúť v rámci procesnoprávnej úvahy o možnosti nariadenia ústneho pojednávania záver o jeho nepotrebnosti, dôkaznej nadbytočnosti, a teda takom dôkaznom postupe, ktorý nemôže mať právny potenciál pre zmenu dovtedajších dôkazných záverov.

55. Správny súd považuje za potrebné k veci uviesť, že vo vzťahu k obsahu žaloby, ale aj z vlastnej judikatúry týkajúcej sa posudzovania procesnoprávnych otázok vo sfére správneho trestania, najmä otázky týkajúcej sa povinnosti nariadiť ústne pojednávanie v administratívnom konaní, že obsah žaloby, tak ako bola koncipovaná v danej časti žalobných námietok (nenariadenie ústneho pojednávania) je nesporne motivovaný aj judikatúrou správnych súdov v Slovenskej republike, opierajúcou sa o uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 231/2010-38 z 25.08.2010. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Sžo/235/2010 z 25.11.2010, formuloval závery, právne viazaný obsahom uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25.08.2010.

56. Správny súd v preskúmvanej právnej veci dáva do pozornosti účastníkov konania predovšetkým dve dôležité právne významné skutočnosti. V prvom rade už zo samotného obsahu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Sžo/235/2010 z 25.11.2010 vyplýva prinajmenšom opatrný právny postoj k požiadavke na nariadenie ústneho pojednávania v konaní o správnom delikte, ak nie postoj odmietavý, najmä za situácie, ak od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, resp. keď skutkový stav veci je náležite zistený. Druhou, nie menej významnou skutočnosťou je vývoj judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, opierajúcej sa aj o iné. následne vydané rozhodnutia

Ústavného súdu SR v právnych veciach týkajúcich sa administratívneho trestania a posudzovania otázky povinnosti nariadenia ústneho pojednávania.

57. V zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Súd v preskúmvanej právnej veci konštatuje aj dôvodnosť právnej argumentácie žalovaného v písomnom vyjadrení k žalobe, obsahujúce okrem iného poukázanie na ďalšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzťahujúcu sa na danú námietku procesnoprávnej povahy, s ktorým sa správny súd v preskúmvanej právnej veci stotožnil.

58. Potvrdením uvedeného rozhodnutia preskúmvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k zmene skutkových zistení vyplývajúcich z dôkazného stavu, ani k zmene právnych záverov súvisiacich s právnou kategorizáciou administratívneho deliktu s uvedením konkrétnych ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľov, o ktoré tak správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný opreli odôvodnenie svojich rozhodnutí. Ustálená judikatura Najvyššieho súdu v SR pritom opakovane zdôrazňuje účel vecného, časového a miestneho vymedzenia skutku v právnych veciach administratívneho trestania, ktorým je zamedzenie nožnej zámeny, nejasností, alebo iných negatívnych následkov súvisiacich s nekonkrétnym obsahom výrokovej časti a odôvodnenia administratívneho rozhodnutia. V preskúmvanej právnej veci však rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov obsahujú vo výrokovej časti a v odôvodneniach konkrétne údaje vzťahujúce sa na preskúmvanú právnu vec, teda skutkové zistenia vyplývajúce z obsahu inšpekčného záznamu v znení jeho dodatku, skutkové a právne vyporiadanie sa s tvrdeniami účastníka konania v priebehu administratívneho konania a všetky právne závery vyplývajúce z dokazovania vykonaného v súlade s ustanovením § 34 správneho poriadku. Rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je podľa názoru správneho súdu v súlade s ustanovením § 46 správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

59. Ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu, v preskúmvanej právnej veci sa uskutočnilo miestne zisťovanie prvostupňového správneho orgánu, v rámci ktorého podľa obsahu predmetnej zápisnice bol daný priestor (žalobcovi) vyjadriť sa ku zisteným skutočnostiam o porušení právnych predpisov a naplnení právnych podmienok správneho deliktu

60. Správny súd rešpektujúci osobitný charakter konania o administratívnych deliktach, zvlášť v oblasti ochrany zdravia verejnosti, zvlášť maloletých podľa zákona o ochrane neľajčiarov, súd konštatuje, že žalobca v riadnom opravnom prostriedku (odvolanie), ani v samotnej žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti vyvracajúce, resp. spochybňujúce závery prvostupňového správneho orgánu obsiahnuté v zápisnici o miestnom zisťovaní. Všetky žalobné námietky správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. Predovšetkým nemá oporu v obsahu odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov tvrdenie žalobcu, že správne orgány sa nevysporiadali s obsahom tvrdení žalobcu a námietok obsiahnutých v riadnom opravnom prostriedku. Rozhodnutie žalovaného je podrobne a vyčerpávajúcím právnym spôsobom odôvodnené a obsahuje relevantné vyjadrenia sa žalovaného a právne

hodnotenie všetkých žalobcom vznesených odvolacích námietok. Do týchto nemožno zahrnúť námietku žalobcu, že je poberateľom invalidného dôchodku, keďže zákon takéto kritérium úpravy výšky pokuty za posudzovaný správny delikt nepozná.

61. *Správny súd stotožňujúc sal s obsahom odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí, vzhľadom na hore uvedený skutkový a právny stav veci žalobu zamietol procesným postupom podľa § 190 SSP.*

62. *Správny súd o náhrade trov konania rozhodol podľa 167 ods. 1 SSP. Pretože žalobca nebol v konaní úspešný náhradu trov konania mu nepriznal.*

63. *Správny súd v preskúmanej právnej veci rozhodol v senáte jednohlasne /§ 139 ods. 4 SSP/*

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo

konanie,

- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (S 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).

V Košiciach dňa 6. decembra 2018

Za správnosť vyhotovenia: ...

